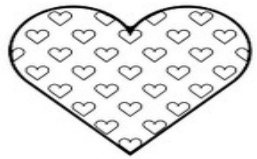
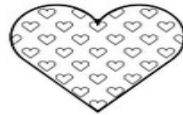

Colorați!

„Da, suflete,

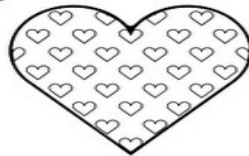
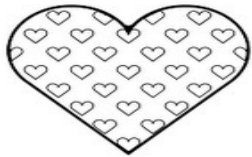
încrede-te în Domnul,

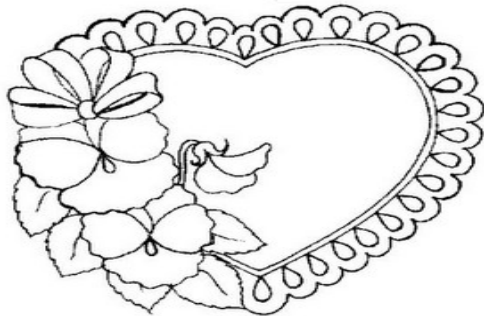
căci de la El îmi

vine nădejdea!”

Psalmul 62:5

Orarul slujbelor
Duminica 9-12

18-20

Joi 18-20

Anunțuri :

• Zilele de post, pentru Biserică : Luni A-B, Marți C-D, Miercuri E, F, G, H, Joi I, J, K, Vineri L, M, N, O iar Sâmbătă de la litera P- Z. Duminica (dim.) toți cei ce pot. • Evanghelizarea va continua, cu ajutorul lui Dumnezeu, (în fiecare duminică seara din februarie). • Rugăciunea pentru familii, va începe cu ajutorul lui Dumnezeu, de luni 23.02.2015 și se va ține pe un timp de două săptămâni, după care de luni 9 martie 2015, va fi stăruință pentru botezul în Duhul Sfânt !

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STR. CASTANILOR, 119 • 320 030

Nr. 51 D. 15 Februarie 2015

www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

„ ... judecata este fără milă pentru cel ce n-a avut milă, dar mila biruie judecata”.

Iacov 2 : 13

Editorial. *Puterea iertării* sau „Doamne, nu le ține în seamă păcatul ... !”

„Domnul a trimis la ei proroci să-i întoarcă înapoi la El, dar n-au ascultat de înștiințările pe care le-au primit. Zaharia, fiul preotului Iehoiada, a fost îmbrăcat cu Duhul lui Dumnezeu. El s-a înfățișat înaintea poporului și i-a zis : „Așa vorbește Dumnezeu : „... Nu veți propăși. Pentru că ați părăsit pe Domnul, și El vă va părăsi.”

Și au uneltit împotriva lui și l-au ucis cu pietre, din porunca împăratului, în curtea Casei Domnului. Împăratul Ioas nu și-a adus aminte de bunăvoința pe care o avusese față de el Iehoiada, tatăl lui Zaharia, și a omorât pe fiul lui.

Zaharia a zis când a murit : „Domnul să vadă și să judece !” După trecerea anului, oastea sirienilor s-a suit împotriva lui Ioas și a venit în Iuda și la Ierusalim. Au omorât din popor pe toate căpeteniile poporului și au trimis împăratului toată prada la Damasc. **Oastea sirienilor a venit cu un mic număr de oameni. Totuși Domnul a dat în mâinile lor o oaste foarte însemnată, pentru că părăsiseră pe Domnul Dumnezeul părinților lor”** (II Cronici 24 : 19 - 24).

Mila biruiește judecata, iar Harul este deasupra dreptății ! Zaharia (fiul lui Iehoiada, Marele Preot), atunci când a fost omorât cu pietre a spus : „Domnul să vadă și să judece!” Cu totul altfel a fost Ștefan, față de cei care l-au omorât ! Avea o altă putere spirituală ! El spune : „Doamne, nu le ține în seamă păcatul acesta!” Și, după aceste vorbe, a adormit”. Și noi avem de făcut o alegere asemănătoare, zi de zi. Să cer dreptatea lui Dumnezeu ... sau mila LUI ! Este o opțiune a fiecăruia dintre copiii LUI !

Să ne reamintim însă ce avea Ștefan în acele momente : „Dar Ștefan, plin de Duhul Sfânt, și-a pironit ochii spre cer, a văzut slava lui Dumnezeu, și pe Isus stând în picioare la dreapta lui Dumnezeu ; și a zis : „Iată, văd cerurile deschise, și pe Fiul omului stând în picioare la dreapta lui Dumnezeu.” ” ... Și aruncau cu pietre în Ștefan, care se ruga și zicea : „Doamne Isuse, primește duhul meu!” Apoi a îngenunchat și a strigat cu glas tare : „Doamne, nu le ține în seamă păcatul acesta!” Și, după aceste vorbe, a adormit”. (Faptele Apostolilor 7 : 55 – 56, 59 - 60)

Poezie creștină

<i>Ridică-ți ochii din țărână</i> de Paula Diță <i>Ridică-ți ochii din țărână, Tu suflet trist și apăsător, Căci Dumnezeu te ia de mână Și toate grijile-ți adună Să poți zâmbi înviorat.</i> <i>Când lupte reci de frământare Îți încolțesc ființa ta,</i> <i>El toarnă har și îndurare, Belșug de binecuvântare, Să știi, să crezi puterea Sa.</i> <i>În clipe de dezamăgire, În vremi amare și pustii, Isus ți-aduce fericire Purtându-ți pașii cu iubire Pe drumul tău spre veșnicii.</i>	<i>Te zbați și cauți rezolvare La multele nevoi ce vin, Dar Dumnezeuul tău cel mare Ți-a pregătit o viață-n care Să ai în El totul deplin.</i> <i>Ți-e greu acum, în pribegie, Când nu-nțelegei atâtea stări, Dar Duhul Sfânt ți-e bucurie Și călăuză ta cea vie Înspre frumoasele cărări.</i> <i>Oprește-ți plânsul, o, creștine, Și șterge-ți lacrima de dor, Privește sus căci Domnul vine Și te va lua de-aici la Sine Să fii în cer moștenitor.</i> Amin.

Mărturie

Ralf era cel mai bun câine Bernardin din munții Alpi; salvase deja 67 de oameni. Cabanierii și toți lucrătorii de la Salvamont îl iubeau pe Ralf.

În dimineața aceea, Ralf ieși din cușca lui cu pași domoli, dar hotărâți. Privi mai întâi în diferite direcții, apoi porni pe poteca ce ducea la pârtia de schi. Vântul bătea cu mare putere. Lupta lui cu zăpada și-a meritat efortul, deoarece, după o oră de căutări, Ralf a găsit un om căzut sub zăpadă. Să fi murit oare?

Câinele se apropie repede și cu mirosul său foarte fin simți că omul încă mai respira. Imediat, câinele îi linse mâinile și fața pentru a-l mai încălzi puțin. În multe cazuri, omul își revenea prin aceasta, iar apoi, ajutat de câine, mergea la cabană.

Alteori, când omul era prea obosit, câinele dădea alarmă la cabană și atunci veneau cei de acolo în ajutor. Acum însă, omul nu se mișca deloc, iar distanța până la cabană era prea mare.

(Continuare în pagina 3)

(Continuare în pagina 2)

Câinele își întinse corpul său mare și îmblănit peste omul aproape înghețat, ca să-l încălzească mai bine. Vântul rece îl lovea pe bietul câine, dar el stătea acolo la datorie. Câtă bucurie o fi simțit câinele când omul a început să miște?!

Într-un târziu, omul a deschis ochii. El nu înțelegea însă unde se afla. Când a văzut deasupra lui câinele uriaș, s-a speriat. Era convins că este un lup.

Fără să judece prea mult, cu o mișcare bruscă și-a scos cuțitul de vânatoare și l-a împlântat adânc în pieptul câinelui. Acesta a scos un urlet sfâșietor.

Ar fi putut să-l muște pe om de gât, dar nu i-a făcut nici un rău. Clătinându-se a început să-și croiască încet, cu greu și cu dureri mari, un drum spre adăpost. În urma lui rămânea pe zăpadă o dâră roșie de sânge.

Omul care fusese salvat, și-a dat seama de ceea ce făcuse și a început să plângă. S-a ridicat cu greu și a mers pe urmele câinelui. Ajuns la adăpost, Ralf a căzut jos. Cabanierul, cutremurat de suferința câinelui, a chemat ajutoare și l-au dus pe brațe în holul cabanei.

Cu toții plâneau, în timp ce Ralf le lingea mâinile. Omul salvat a căzut în genunchi și i-a zis câinelui: „Iartă-mă !” Mângâind blana câinelui salvator, acesta a lins mâna omului.

„V-a iertat”, zise cabanierul. În clipa aceea, câinele și-a lăsat capul într-o parte. Murise după ce salvase încă un om.

Aceasta este o povestire adevărată.

Să înțelegem prin aceste rânduri emoționante ce a făcut Mântuitorul pentru noi. Domnul Isus Hristos Se bucura de toată cinstea cerului.

Noi însă eram pierduți și rătăceam pe căile păcatului ca acel om care se pierduse prin munții Alpi. Mântuitorul a venit să ne caute.

Cum a fost răsplătită bunătatea Sa? „*Iată moștenitorul; veniți să-L omoram și să punem stăpânire pe moștenirea Lui*”. (Matei 21:38).

Acesta a fost răspunsul omului la binefacerile Salvatorului. În loc să fie recunoscători Mântuitorului, oamenii L-au răstignit.

Salvatorul ceresc Și-a dat viața pe cruce, pentru ca noi, prin credința în El, să avem viața veșnică.

Domnul și Salvatorul omenirii ar fi putut să Se răzbune pe oamenii nerecunoscători, care L-au răstignit, dar El a vrut să-i conducă pe toți spre adăpostul ceresc.

Ca și omul din povestire, și tu trebuie să-ți regreți păcatele și să i le mărturisești Salvatorului ceresc; așa vei obține iertarea Sa.

(Preluat de pe : <http://www.tanarcrestin.net/forum/viewtopic.php?id=609&p=2>)